

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. .... din 2010
privind soluționarea contestației formulate de
Persoana fizica X din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de persoana fizică X din Z împotriva Actului constatator nr. Z privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului împreună cu Procesul verbal nr. Z privind calculul accesoriilor aferente obligațiilor vamale.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor-Z și Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor prin Actul constatator nr. Z privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului și Procesul verbal nr. Z privind calculul sumelor prevăzute prin titlul executoriu, privind plata la bugetul de stat a sumei totale de Z lei, reprezentând:

- Z lei – taxe vamale;
- Z lei – accize;
- Z lei – taxă pe valoarea adăugată;
- Z lei – majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Z sub nr. Z fiind transmisă și Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare, cu precizarea că potrivit documentelor de la dosar se ia în considerare data de Z conform confirmării de primire anexate în copie la dosar.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Actului constatator nr. Z privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului întocmit de organele vamale ale Biroului vamal de control și vămuire la interior Z (Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor) și a Procesului verbal nr. Z întocmit de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Z – Serviciul juridic, persoana fizică X din Z aduce următoarele argumente:

- solicită să se constate faptul că este prescrisă atât contravenția, cât și sancțiunea și executarea silită a actelor atacate, întrucât nu i-a fost comunicat în termen procesul verbal nr. Z prin care s-a constatat contravenția, fiind încheiat în lipsă și prin urmare este prescris dreptul de a constata contravenția și de a aplica sancțiuni;

- susține că nu datorează sumele stabilite de organele vamale, cât timp a intervenit schimbarea regimului vamal, iar după integrarea în Uniunea Europeană este interzisă vămuirea autoturismelor între țările Uniunii;

- precizează că sunt contestate și penalitățile, majorările, accizele, întrucât debitul principal fiind prescris, **acestea nu mai pot fi datorate și de asemenea că a atacat la instanță actele de executare silită.**

În consecință, solicită anularea actelor administrativ fiscale atacate ca netemeinice și nelegale.

II. Prin Actul constatator nr. Z privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului, organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Bihor au constatat următoarele:

În data de .....2001, persoana fizică X a înregistrat la Biroul vamal Borș declarația de tranzit nr. Z pentru autoturismul marca Opel Astra, cu seria șasiu Z, capacitatea cilindrică Z cmc, anul fabricației Z, având obligația ca în termen de Z zile să se prezinte la biroul vamal de destinație (Biroul vamal Z) pentru întocmirea formalităților vamale necesare încheierii operațiunii de tranzit, obligație neîndeplinită de către acesta.

Întrucât titularul nu s-a prezentat în vederea încheierii operațiunii, astfel cum avea obligația legală și nici nu a prezentat organelor vamale vreun document în acest sens, fapt pentru care a fost întocmit Actul constatator nr. Z privind obligațiile vamale în sumă totală de Z lei, reprezentând taxe vamale, comision vamal și taxă pe valoarea adăugată.

Pentru neplata la termenul de scadență a obligațiilor datorate bugetului de stat, organele vamale ale Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Z-Z au stabilit prin Procesul verbal privind calculul sumelor prevăzute prin titlul executoriu nr. Z majorări de întârziere în sumă de Z lei pe perioada .....2001 - .....2010.

III. Având în vedere cele constatate de organele vamale, motivele invocate de contestator, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Persoana fizică X are domiciliul în Z, b-dul Z, bl. Z, et. Z, județul Z și CNP Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe dacă persoana fizică X are de plată datoria vamală în sumă totală de Z lei, constând în taxe vamale, taxa pe valoarea adăugată, accize și majorări de întârziere aferente, în condițiile în care acesta nu a încheiat operațiunea de tranzit nr. Z în termenul acordat de biroul vamal de plecare.

În fapt, persoana fizică X a introdus în țară la data de .....2001 un autoturism marca Opel Astra cu seria șasiu Z, în baza declarației vamale de tranzit nr. Z, având termen de 2 zile pentru a se prezenta la biroul vamal de destinație în vederea încheierii operațiunii de tranzit, obligație neîndeplinită de către acesta.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 95 alin. (1) și (2) și art. 98 alin.(1) din Legea nr. 141/ 1997, menținute prin cele ale art. 111 alin. (2), art. 114 alin. (1) și art. 284 din Legea nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al României, care precizează:

"Art. 111. - (2) Autoritatea vamală ia toate măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care regimul vamal nu s-a încheiat în condițiile prevăzute.

[...]

Art. 114. - (1) Regimul de tranzit se încheie și obligațiile titularului se consideră îndeplinite când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate au fost prezentate biroului vamal de destinație, în concordantă cu dispozițiile regimului.

[...]

Art. 284. - Operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările vamale anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit acelor reglementări.", coroborate cu dispozițiile art. 165 alin.(1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/ 1997, menținute ulterior prin cele ale art. 267 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/ 2006, unde se menționează:

„Art. 267. – Declarația vamală de tranzit vamal constituie titlu de creanță pentru plata datoriei vamale, în cazul în care transportatorul nu prezintă mărfurile la biroul vamal de destinație în termenul stabilit sau le prezintă cu lipsuri ori substituiri.”

Potrivit prevederilor legale citate, regimul de tranzit se încheie și obligațiile titularului se consideră îndeplinite când mărfurile plasate sub acest regim și documentele solicitate sunt prezentate biroului vamal de destinație și în consecință, persoana fizică X avea obligația ca în termenul acordat de biroul vamal de plecare de la data introducerii în țară a autoturismului Opel Astra să se prezinte la biroul vamal de destinație pentru întocmirea formalităților vamale necesare încheierii operațiunii de tranzit nr. Z.

Prin urmare, întrucât titularul operațiunii nu s-a prezentat la biroul vamal de destinație pentru definitivarea tranzitului vamal, nici în termenul acordat și nici ulterior, organele vamale au procedat la încheierea din oficiu a acestuia, fiind emis Actul constatator nr. Z privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului, prin care au stabilit ca acesta datorează bugetului de stat taxe vamale în sumă de Z lei, accize în sumă de Z lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

În speță, se face și aplicarea dispozițiilor art. 61 alin.(1) și (3), art. 144 alin.(1) și art. 164 alin.(1) din Legea nr. 141/ 1997 privind Codul vamal al României, respectiv ale art. 100 alin.(1), (5), art. 226 alin.(1) și art. 255 alin.(1) din Legea nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al României, care precizează:

"Art. 100. - (1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

[...]

(5) În cazul în care se constată că a luat naștere o datorie vamală sau că au fost sume plătite în plus, autoritatea vamală ia măsuri pentru încasarea diferențelor în minus sau rambursarea sumelor plătite în plus, cu respectarea dispozițiilor legale.

[...]

Art. 226. - (1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

a) neîndeplinirea uneia dintre obligațiile care rezultă, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, din depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate;

b) nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unor drepturi de import reduse sau zero, în funcție de destinația lor finală.

[...]

Art. 255. - (1) Dacă quantumul drepturilor nu a fost achitat în termenul stabilit:

a) autoritatea vamală utilizează toate căile prevăzute de legislația în vigoare, inclusiv executarea silită, pentru a asigura plata acelei sume. Prin regulamentul vamal se pot stabili prevederi speciale cu privire la garanții în cadrul regimului de tranzit;

b) se percep majorări de întârziere, potrivit normelor în vigoare."

Prin neîndeplinirea formalităților vamale în termenul legal, întrucât autoturismul marca Opel Astra importat nu a fost plasat sub un regim vamal definitiv conform prevederilor legale arătate, a luat naștere o datorie vamală în sarcina titularului regimului de tranzit X potrivit Actului constatator nr. Z.

De altfel, prin contestația depusă petentul se limitează doar să precizeze că nu datorează aceste sume deoarece după integrarea în UE a intervenit schimbarea regimului vamal și autoturismele din țările membre nu se mai vămuiesc, argument care nu poate luat în considerare deoarece autoturismul a fost introdus în țară în regim de tranzit vamal mult înainte de integrare și operațiunea suspensivă trebuia încheiată în termenul acordat de organele vamale prin declarația vamală.

În ceea ce privește invocarea din contestație a prescripției debitului principal, aceasta nu se susține întrucât **termenul de prescripție a fost întrerupt de către organele vamale prin efectuarea unor acte de executare silită în dosarul nr. Z așa cum se recunoaște și în contestație acestea fiind atacate în instanță**, pentru încasarea sumelor stabilite (somații, adrese de înființare a popririi sumelor către firma angajatoare și către bancă, înștiințări către debitor, etc.), în conformitate cu prevederile art. 123 lit. c), devenit art. 129 lit. c) și ulterior art. 133 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care arată că:

„Art. 133. – Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se întrerupe:

[...]

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită.”

De subliniat este faptul că ulterior actului constatator în cauză, contestatorul neachitând obligațiile vamale în sumă totală de Z lei, organele vamale au procedat în conformitate cu prevederile art. 164 din Legea nr.141/ 1997 privind Codul vamal al României, unde se specifică: "În caz de neachitare a datoriilor vamale la scadență, autoritatea vamală va folosi toate mijloacele de executare silită, încasând și majorările de întârziere prevăzute de lege.", menținute prin art. 255 alin.(1) lit. a) din

Legea nr. 86/ 2006 privind Codul vamal al României citat mai sus în cuprinsul acestei decizii.

În acest sens, **majorările de întârziere în sumă totală de Z lei** aferente taxelor vamale, accizelor și taxei pe valoarea adăugată, stabilite pe perioada .....2001 – .....2010 prin Procesul verbal nr. Z emis în baza art. 138, devenit art. 142 din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, rămân de plată în sarcina contestatorului potrivit principiului de drept „accessorium sequitur principale” – secundarul urmează principalul, fiind calculate în baza prevederilor art. 13 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 61/ 2002 privind executarea creanțelor bugetare și ale art. 114(1) și 115(1), devenite ulterior art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale Hotărârilor Guvernului nr. 564/ 2000, nr. 1.043/ 2001, nr. 874/ 2002, nr. 1.513/ 2002, nr. 67/ 2004 și nr. 784/ 2005 și ale Legii nr. 210/ 2005 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

La art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

”Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de persoana fizică X din Z, ca neîntemeiată pentru obligațiile vamale în sumă totală de Z lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv